

Пагадненне паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і Урадам Чэшскай Рэспублікі аб міжнародных аўтамабільных зносінах*

Уступіла ў сілу 16 жніўня 1996 г.

*Прынята постановленіем Кабінета Міністрав Рэспублікі Беларусь от 12 июля 1996 г. № 456 «О принятии Соглашения между Правительством Республики Беларусь и Правительством Чешской Республики о международном автомобильном сообщении»

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Чэшскай Рэспублікі (якія надалей называюцца «Дагаворныя Бакі»),

імкнучыся садзейнічаць узаемавыгаднаму развіццю гандлёвых і эканамічных сувязей і палягчаць і рэгуляваць міжнародныя перавозкі пасажыраў і грузаў паміж Чэшскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь і транзітам праз іх тэрыторыі, пагадзіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

1. Палажэнні гэтага Пагаднення будуць прымяняцца да міжнародных аўтамабільных перавозак пасажыраў і грузаў паміж Чэшскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь і транзітам праз іх тэрыторыі, якія ажыццяўляюцца перавозчыкамі дзяржаў абодвух Дагаворных Бакоў, якім дано на гэта права ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам дзяржаў Дагаворных Бакоў.

2. Кампетэнтны орган дзяржавы Дагаворнага Боку для мэтай гэтага Пагаднення павінен быць:

- для Рэспублікі Беларусь – Міністэрства транспарту і камунікацый;
- для Чэшскай Рэспублікі – Міністэрства транспарту.

ПАСАЖЫРСКІЯ ПЕРАВОЗКІ

Артыкул 2

1. У адпаведнасці з гэтым Пагадненнем пасажырскія перавозкі – гэта перавозкі людзей і іх багажу аўтобусамі па найму, або за ўзнагароджанне, ці за свой асабісты кошт. Яны таксама ўключаюць парожнія рэйсы аўтобусаў, якія выкарыстоўваюцца ў такім абслугоўванні.

2. Тэрмін «аўтобус» азначае аўтатранспартны сродак, які прызначаны для перавозкі людзей і які, акрамя месца вадзіцеля, мае больш васьмі месцаў для сядзення.

Артыкул 3

1. Тэрмін «рэгулярныя аўтобусныя перавозкі» азначае абслугоўванне, пры якім паездкі выконваюцца ў адпаведнасці з папярэдне ўзгодненым маршрутам, раскладам і тарыфам аплаты; пасадка і высадка пасажыраў праводзіцца ў пунктах адпраўкі і прызначэння, а таксама на ўзгодненых прыпынках па маршруту.

2. На любыя рэгулярныя аўтобусныя перавозкі паміж дзяржавамі Дагаворных Бакоў, а таксама транзітам праз іх тэрыторыі павінен быць дазвол кампетэнтных органаў дзяржаў Дагаворных Бакоў на падставе ўзаемнай згоды.

3. Заяўка на дазвол павінна быць прадстаўлена перавозчыкам кампетэнтнаму органу дзяржавы Дагаворнага Боку, дзе зарэгістраваны яго транспартныя сродкі.

4. Заяўка, памянёная ў параграфе 3, павінна ўтрымліваць, прынамсі, наступныя даныя:

- а) назва перавозчыка і яго поўны адрас;
- б) від перавозкі;
- в) патрабаваны перыяд дзеяння дазволу;
- г) перыяд ажыццяўлення перавозак і колькасць паездак (напрыклад, штодзённа, штотыднёва);
- д) расклад;
- е) маршрут, па якому праходзіць такое абслугоўванне (усе прыпынкі, дзе праводзіцца пасадка і высадка пасажыраў, пункты перасячэння межаў);
- ж) працягласць маршруту ў пункт прызначэння і назад;
- з) час ваджэння і адпачынку вадзіцеля;
- і) умовы аплаты і тарыфы;
- к) колькасць месцаў у аўтобусе.

5. Кампетэнтны орган дзяржавы Дагаворнага Боку, памянёны ў пункце 3, павінен перадаць заяву з усімі прадпісанымі данымі і паведаміць сваё меркаванне кампетэнтнаму органу дзяржавы другога Дагаворнага Боку, які павінен вырашыць пытанне аб прадастаўленні дазволу на ажыццяўленне рэгулярных аўтобусных перавозак на ўчастку тэрыторыі сваёй дзяржавы ў адпаведнасці са сваім нацыянальным заканадаўствам.

6. Прадстаўлены дазвол можа быць выдадзены на максімальны перыяд да пяці гадоў і перыяд яго дзеяння можа быць працягнуты па ўзаемнай згодзе кампетэнтных органаў дзяржаў Дагаворных Бакоў.

Артыкул 4

1. У мэтах гэтага Пагаднення «маятнікавыя перавозкі» азначаюць транспартныя перавозкі, пры якіх наперад сфарміраваныя групы пасажыраў перавозяцца пад час некалькіх (паўторных) паездак туды і назад з аднаго і таго ж пункту адпраўкі на тэрыторыі дзяржавы аднаго Дагаворнага Боку ў адзін і той жа пункт прызначэння на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку або трэцяй дзяржавы. Адны і тыя ж групы пасажыраў, якія былі перавезены ў пункт прызначэння, павінны быць пазней перавезены назад у пункт адпраўлення. Пункт адпраўлення і пункт прызначэння ўключаюць месца адпраўлення або месца прызначэння адпаведна, а таксама ўсе пункты, якія размешчаны на адлегласці 50 км па аўтамабільнай дарозе. Маятнікавыя перавозкі павінны ўключаць, акрамя саміх транспартных аперацый, размяшчэнне групы пасажыраў у пункце прызначэння. Першая паездка назад з пункту прызначэння і апошняя паездка ў пункт прызначэння ажыццяўляецца без пасажыраў.

2. Для кожнай маятнікавай паездкі павінен быць дазвол ад кампетэнтнага органа дзяржавы другога Дагаворнага Боку. Заяўка на атрыманне дазволу павінна падавацца кампетэнтнаму органу дзяржавы Дагаворнага Боку, дзе зарэгістраваны яго транспартныя сродкі. Яна павінна быць прадстаўлена не пазней чым за 30 дзён да мяркуемай даты пачатку маятнікавых перавозак.

3. Заяўка на дазвол у адпаведнасці з параграфам 2 гэтага Пагаднення павінна ўключаць назву перавозчыка і яго поўны адрас, колькасць паездак, дату кожнай з іх і іх маршрут, рэгістрацыйныя нумары ўсіх аўтобусаў, якія будуць выкарыстаны для гэтых маятнікавых перавозак і пісьмо пацвярджэння адносна размяшчэння і працягласці знаходжання.

4. Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў павінны абмяняцца ўзгодненай колькасцю дазволу на маятнікавыя перавозкі, памянёныя ў пункце 2 гэтага Артыкула.

5. Аб'яднаны Камітэт, створаны ў адпаведнасці з Артыкулам 13 гэтага Пагаднення, можа ўзгадніць некаторыя дэталі працэдуры атрымання дазволу, бланкаў, кантрольных дакументаў і г.д.

Артыкул 5

1. Нерэгулярнымі пасажырскімі перавозкамі лічацца ўсе перавозкі, якія не падпадаюць пад азначэнні, якія дадзены ў Артыкулах 3 і 4 гэтага Пагаднення.

2. Нерэгулярныя пасажырскія перавозкі паміж дзяржавамі абодвух Дагаворных Бакоў або транзітам праз іх тэрыторыі павінны быць вызвалены ад неабходнасці атрымання дазволу, калі гэта датычыцца наступных выпадкаў:

а) перавозкі, пры якіх адна і тая ж група пасажыраў перавозіцца на адным і тым жа аўтобусе па ўсяму маршруту і прывозіцца ў пункт адпраўкі («туры пры зачыненых дзвярах»);

б) перавозкі, пры якіх група пасажыраў прывозіцца перавозчыкам дзяржавы аднаго Дагаворнага Боку на тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку, а аўтобус вяртаецца з гэтай тэрыторыі парожні.

3. Для ажыццяўлення нерэгулярных пасажырскіх перавозак, не ўказаных у пункце 2, патрабуецца дазвол кампетэнтнага органа дзяржавы другога Дагаворнага Боку. Заяўка на дазвол павінна быць прадстаўлена перавозчыкам кампетэнтнаму органу дзяржавы Дагаворнага Боку, дзе зарэгістраваны яго транспартныя сродкі не пазней, чым за 30 дзён да мяркуемай даты пачатку нерэгулярных перавозак.

4. Заяўка, памянёная ў пункце 3, павінна ўтрымліваць назву перавозчыка, яго поўны адрас, тып перавозак, колькасць паездак, дату ажыццяўлення кожнай з іх і іх маршрут і рэгістрацыйныя нумары ўсіх аўтобусаў, якія будуць выкарыстоўвацца для нерэгулярных перавозак.

5. Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў павінны абменьвацца ўзаемна ўзгодненай колькасцю дазволаў для нерэгулярных перавозак, памянёных у пункце 3 гэтага Артыкула.

6. Аб'яднаны Камітэт можа ўмовіцца аб кантрольным дакуменце для нерэгулярных пасажырскіх перавозак.

ГРУЗАВЫЯ ПЕРАВОЗКІ

Артыкул 6

1. Перавозчык дзяржавы аднаго Дагаворнага Боку павінен мець дазвол кампетэнтнага органа дзяржавы другога Дагаворнага Боку для таго, каб ажыццяўляць міжнародныя грузавыя перавозкі па або з тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку або транзітам праз гэтую тэрыторыю за выключэннем выпадкаў, памянёных у Артыкуле 7.

2. Дазволам можа карыстацца толькі той перавозчык, якому ён быў выдадзены. Ён сапраўдны для выкарыстання адзіночнага аўтатранспартнага сродку або камбінацыі транспартных сродкаў (счэплены транспартны сродак або аўтацягнік), незалежна ад дзяржавы рэгістрацыі буксіруемага паўпрычэпа ці прычэпа.

3. Адзін дазвол дае права на адну паездку на тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку і назад («кальцавая» паездка), уключаючы перавозку груза назад ці адну транзітную паездку туды і назад праз гэтую тэрыторыю.

4. Дазвол можа выкарыстоўвацца для перавозкі грузаў паміж тэрыторыяй дзяржавы другога Дагаворнага Боку і трэцяй дзяржавай пры ўмове, што тэрыторыя дзяржавы Дагаворнага Боку, у якім зарэгістраваны аўтатранспартны сродак, перасякаецца маршрутам, які на гэты момант выкарыстоўваецца. У іншых выпадках патрабуецца спецыяльны дазвол (у/з трэціх дзяржаў).

5. Для перавозкі грузаў паміж дзвюма пунктамі на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку патрабуецца спецыяльны дазвол кампетэнтнага органа дзяржавы гэтага Дагаворнага Боку.

Артыкул 7

Не патрабуецца дазваляў, памянёных у Артыкуле 6, пунктах 1 і 4 гэтага Пагаднення, для ажыццяўлення:

а) перавозкі грузаў аўтатранспартнымі сродкамі, чыя дапушчальная агульная маса, уключаючы прычэпы, не перавышае 6 тон або чыя дапушчальная грузападмальнасць, уключаючы прычэпы, не перавышае 3,5 тоны;

б) перавозкі хатняй маёмасці пры пераездзе, якія выконваюцца прадпрыемствамі са спецыяльным персаналам і абсталяваннем, прызначаным для гэтай мэты;

в) перавозкі рэквізіту і абсталявання для тэатральных, кіна-, цыркавых ці музыкальных прадстаўленняў, ці спартыўных мерапрыемстваў, выстаў ці ярмарак, ці для кіназдымак, радыё ці тэлевізійных перадач, пры ўмове, што гэты рэквізіт і абсталяванне ўвозіцца ці вывозіцца часова;

г) перавозкі цел і праху памёрлых;

д) перавозкі паштовых адпраўленняў;

е) перавозкі пашкоджаных або тых транспартных сродкаў, якія выйшлі са строю;

ж) перавозкі грузаў, якія маюць гуманітарны характар пры надзвычайных абставінах, асабліва ў выпадку стыхійных бедстваў;

з) перавозкі, наступнай за камбінаванымі перавозкамі. Дарожная сетка выкарыстоўваецца ў дыяпазоне, вызначаным Аб'яднаным Камітэтам.

Артыкул 8

1. Дазволы згодна з пунктамі 1 і 4 Артыкула 6 гэтага Пагаднення выдаюцца наступным чынам:

а) чэшскія дазволы павінны выдавацца беларускім перавозчыкам для транспартных сродкаў, зарэгістраваных у Рэспубліцы Беларусь Міністэрствам транспарту і камунікацый Рэспублікі Беларусь або любым органам, упаўнаважаным ім;

б) беларускія дазволы павінны выдавацца чэшскім перавозчыкам для транспартных сродкаў, зарэгістраваных у Чэшскай Рэспубліцы Міністэрствам транспарту Чэшскай Рэспублікі або любым органам, упаўнаважаным ім.

2. Аб'яднаны Камітэт павінен узгадняць штогадовую колькасць і тып дазваляў для дзяржавы кожнага Дагаворнага Боку з улікам развіцця эканамічных адносін і патрабаванняў міжнароднага гандлю дзяржаў абодвух Дагаворных Бакоў.

Для гэтых мэтай кампетэнтныя органы павінны абмяняцца неабходнай колькасцю бланкаў дазваляў.

3. Аб'яднаны Камітэт павінен узгадняць змест і від вызначаных тыпаў дазваляў.

Артыкул 9

1. У адносінах масы і габарытаў транспартных сродкаў, кожны Дагаворны Бок абавязваецца не прымяняць да транспартных сродкаў, зарэгістраваных у дзяржаве другога Дагаворнага Боку больш абмежаваных умоў, чым тыя, якія прымяняюцца да транспартных сродкаў, зарэгістраваных у яе ўласнай дзяржаве.

2. У тым выпадку, калі маса або габарыты транспартнага сродка ці камбінаваных транспартных сродкаў, ажыццяўляючых перавозку, перавышаюць дапушчальны максімум у дзяржаве Дагаворнага Боку, неабходна атрымаць спецыяльны дазвол ад адпаведнага органа дзяржавы гэтага Дагаворнага Боку да таго як будзе ажыццяўляцца перавозка.

3. Дагаворныя Бакі павінны інфармаваць адзін аднаго аб адпаведных органах, памянёных у пункце 2.

АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 10

1. Транспортныя сродкі, якія зарэгістраваны ў дзяржаве аднаго Дагаворнага Боку і выконваюць міжнародныя аўтамабільныя перавозкі грузаў на або праз тэрыторыю дзяржавы другога Дагаворнага Боку з дазколамі, выдадзенымі ў межах узгодненай квоты дазколаў у адпаведнасці з Артыкулам 8, або перавозкі, указаныя ў Артыкуле 7, павінны быць узаемна вызвалены ад усіх падаткаў і адміністрацыйных збораў, за выключэннем выпадкаў, указаных у пункце 2 гэтага Артыкула.

2. Выключэнні, указаныя ў пункце 1, не павінны адносіцца да:

а) падаткаў, уключаных у кошт паліва;

б) збораў, якія ў роўнай ступені спаганяюцца з транспортных сродкаў, зарэгістраваных у дзяржавах абодвух Дагаворных Бакоў, за карыстанне некаторымі ўчасткамі або катэгорыямі дарог, мастоў, тунэляў або паромаў;

в) адміністрацыйных збораў, звязаных з перавозкамі, якія выконваюцца ў адпаведнасці з Артыкулам 9;

г) падатку, уключанага ў кошт рамонту транспартнага сродку, калі рамонт выконваецца ў дзяржаве другога Дагаворнага Боку.

3. Выключэнні, указаныя ў пункце 1, не павінны адносіцца да міжнародных аўтамабільных перавозак грузаў, якія выконваюцца з дазколамі, выдадзенымі звыш узгодненай квоты дазколаў у адпаведнасці з Артыкулам 8.

4. Паліва, якое змяшчаецца ў стандартных, прадугледжаных і ўстаноўленых заводам-вытворцам паліўных баках транспортных сродкаў павінна быць вызвалена ад платы мытных пошлін, падаткаў і збораў, што спаганяюцца пры ўвозе.

5. Запасныя часткі, часова ўвезеныя ў другую дзяржаву, прызначаныя для рамонту транспартнага сродку, які ўжо ўехаў, павінны быць вызвалены ад платы мытнай пошліны, падаткаў і збораў, што спаганяюцца пры ўвозе.

Артыкул 11

1. У адпаведнасці з палажэннем гэтага Пагаднення, перавозчыкі дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў і экіпажы іх транспортных сродкаў, знаходзячыся на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку, павінны прытрымлівацца законаў і правілаў, якія дзейнічаюць у гэтай дзяржаве, уключаючы адпаведныя мытныя правілы і ўсе адпаведныя міжнародныя і шматбаковыя Канвенцыі, удзельнікамі якіх з'яўляюцца дзяржавы абодвух Дагаворных Бакоў.

2. Гэта Пагадненне не закранае правоў і абавязкаў дзяржаў кожнага Дагаворнага Боку, вынікаючых з другіх Пагадненняў, якія дзейнічаюць для дзяржаў кожнага Дагаворнага Боку.

3. Дазволы і іншыя неабходныя дакументы, якія патрабуюцца ў адпаведнасці з гэтым Пагадненнем, павінны знаходзіцца пры транспортных сродках, да якіх яны адносяцца і прад'яўляцца па патрабаванню любога органа дзяржавы аднаго з Дагаворных Бакоў, надзялёнага паўнамоцтвамі патрабаваць іх.

Артыкул 12

У выпадку сур'ёзнага або паўторнага парушэння палажэнняў гэтага Пагаднення, а таксама законаў і правілаў, якія дзейнічаюць у другой дзяржаве, перавозчыкам або экіпажам яго транспартнага сродка кампетэнтны орган дзяржавы, у якой адбылося парушэнне, можа распачаць наступныя меры:

а) папярэдзіць перавозчыка, або

б) на некаторы час пазбавіць перавозчыка права, часткова або поўнасьцю ажыццяўляць транспортныя аперацыі на тэрыторыі дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

Меры згодна падпункту б) гэтага Артыкула могуць быць ужыты неадкладна кампетэнтным органам дзяржавы Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якой адбылося парушэнне.

2. Кампетэнтны орган, распачаўшы адну з мер, памянёных у пункце 4, павінен паведаміць аб гэтым кампетэнтнаму органу дзяржавы другога Дагаворнага Боку.

3. Палажэнні гэтага Артыкула не выключаюць санкцый, якія могуць быць прыменены судамі або іншымі кампетэнтнымі органамі дзяржавы, на тэрыторыі якой было парушана нацыянальнае заканадаўства.

Артыкул 13

1. Кампетэнтныя органы дзяржаў Дагаворных Бакоў ствараюць Аб'яднаны Камітэт. Аб'яднаны Камітэт павінен акрамя задач, памянёных у папярэдніх Артыкулах гэтага Пагаднення, кантраляваць правільнае прымяненне гэтага Пагаднення і прапанаваць Дагаворным Бакам меры па паляпшэнню і палягчэнню аўтамабільных перавозак, ажыццяўляемых у адпаведнасці з гэтым Пагадненнем.

2. Аб'яднаны Камітэт сустракаецца па просьбе кампетэнтнага органа дзяржавы адного Дагаворнага Боку і такія сустрэчы будуць праводзіцца па чарзе на тэрыторыі адной з дзяржаў.

3. Любое пытанне, якое датычыцца тлумачэння або прымянення гэтага Пагаднення павінна абмяркоўвацца на сустрэчы вышэйпамянёнага Аб'яднанага Камітэта. Калі Аб'яднаны Камітэт не знаходзіць вырашэння ў якім-небудзь канкрэтным выпадку, пытанне павінна быць вырашана шляхам перагавораў паміж абодвума Дагаворнымі Бакамі.

Артыкул 14

1. Гэтае Пагадненне належыць прыняццю ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, якое дзейнічае ў дзяржавах Дагаворных Бакоў і павінна ўступіць у сілу на трыццаты дзень пасля абмену дыпламатычнымі нотамі паміж Дагаворнымі Бакамі, якія паведамляюць аб гэтым прыняцці. Днём абмену нотамі разумеецца дата апошняй ноты.

2. Пагадненне заключаецца на неабмежаваны перыяд. Кожны Дагаворны Бок можа спыніць дзеянне гэтага Пагаднення пісьмовым паведамленнем, накіраваным другому Дагаворнаму Боку. У гэтым выпадку дзеянне гэтага Пагаднення павінна спыніцца праз шэсць месяцаў пасля даты атрымання ноты другога Дагаворнага Боку.

Здзейснена ў Будапешце 29 мая 1996 г. у двух экзэмплярах, кожны на беларускай, чэшскай і англійскай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку ўзнікнення адрозненняў у тлумачэнні, перавагу будзе мець тэкст на англійскай мове.

За Урад Рэспублікі Беларусь
Подпіс

За Урад Чэшскай Рэспублікі
Подпіс